



BAYAT

No 05 (633)



Musa Yaqub

Sən mənimləsən...

...Ucalığa və kamilliyyə gedən birgə ömür
yolumuz birdən-birə daraldı, təkləndi,
qırıldı və bitdi. Neynək, bu da Allahın işidi!
Düzdür, indi o, yanında yoxdur, amma
yaxşı ki o, hələ mənimlədir...

Professor Rafiq Əliyevin
xatirə dəftərindən

Nə yaxşı bilmisən xəstə halımı
Həqiqət eylədin xoş xəyalımı.
Sənin nəfəsindir, sənin əllərin
Oxşayır ruhumu, ovur alnımı-
Kövrəldi əlimi isti yaşaların...
Var ol, bu istəyə, təməsa görə,
Mənimin Allah'a yalvarışları,
Nə deyim bu nəzir-niyaza görə?..
Mən indi bildim ki, sən mənimləsən...

Nə şirin nağıldı, necə xoş xəyal,
Sehrli uyğudu, uyğuya uydum.
Diksindi, titrədi, soyudu könlüm.
Sədaqət istədim,
Yel aldı məni,
Leylək yuvasında uyudu könlüm -
Mən onda bildim ki, sən mənimləsən.

Kəklik balaları fərəhləndilər,
Anaları baxıb fərəhləndilər.
Birdən qanadlanıb həvəsə gəldi,
Balalar həm daşdan daşa uçanda,
Gördüm yuva tikən bir qaranquşu,
Könlüm bu quşlarla uçdu yanaşı,
Payız durnaları qoşa uçanda,
Mən onda bildim ki, sən mənimləsən...

Bu mehr küləyi yerinə düşdü,
Çəmənlər məhəbbət sehrinə düşdü.
Meh vurdı, çıçəklər gəldi baş-başa,
Nə yaxşı aralar aradan gedir,
Quşqonmaz tikanı sıradan gedir.
Damcılar süzülür üstdən aşağı,
Boynu ağırlaşan bənövşələr də
Özcə yarpağına baş qoyub yatar.
Hərə həmdəmini tapır deyəsən
Daşqapan tayıni qapır deyəsən-
Başının altına daş qoyub yatar-..
Mən onda görmüşəm kövrələn daşı...
Onda xatirələr durur yanaşı,
Mən onda bildim ki, sən mənimləsən...

İsaq-musaq quşu nəsə axtarır,
Düşüb bir doğmaca səsə axtarır
Quş dili bilənlər ruh dili bilir,
Süleyman quş dili bilən vaxtları,
Nifrətin, pisliyin ölen vaxtları,
Güllərin baş-başa gələn vaxtları,
Bax onda bilirom sən mənimləsən.

Qəzəblər yox olub savaş bitəndə,
Haqqın ətəyinə elim yetəndə,
Boynu ağırlaşan o bənövşələr
gəlir yanına,
Eşqi həmişələr gəlir yanına
Mən onda bilirom sən yanımdasən.

İnsafla işləsə elçi daşları,
Mərhemət könlümə cavab yazanda,
Məlekələr ciyinimdə savab yazanda,
Yığılar başına qəm yoldaşları,
Ümidlər, işiqlar gələr yanına,
Bütün yaxşılıqlar gələr yanına-
Onda bilirom ki, sən yanımdasən.

Şahdağı yanında Sənəm yaylağı,
Nə Sənəm qocalar, nə də Şah dağı.
Şah qalar əbədi Sənəm də qalar,
Mən onda qalaram, o məndə qalar.
Düşüb bənövşələr gələr yanına,
Eşqi həmişələr gələr yanına.
Mən onda bilirom sən mənimləsən.

Sən ey mavi göylər,
Səmavi göylər!-
Görəsən göylərin qəfəsi varmı?
Görəsən ruhların nəfəsi varmı?
Üfüqdən-üfüqə uça bilirsə,
Durna qatarında nizam qalacaq.
Bizi o qatara yanan qalacaq!
Qalacaq, məhəbbət təzə qalacaq!
Sədaqət rəmziidir,
Bir yaşam tərzi,

Leylək yuvaları,
Haqq tərəzisi,
Bir gözündə mənəm,
Bir gözündə sən,
Yer üzündə mənəm,
Göy üzündə sən.
Göyün azadlığı saxlayar bizi,
Yerin taraklısı saxlayar bizi.
Qalarıq yer ilə göy arasında,
Gedərik ələnmış ələklər ilə,
Gələrik qanadlı mələklər ilə.
Deməli əbədi sən mənimləsən...

dekabr, 2017
Bakı-Buynuz

Bir saatlıq şeir

Dünya, məndən nə istərsən?
Hesabla bir borcum hanı?
Yerdə yerim, göydə havam,
Ulduz içəri bürcüm hanı?

Çox incilər itirmişəm,
Ömrü başa yetirmişəm,
Şələ verdin, götürmişəm,
Aparmağa gücüm hanı?

Mən dünyani eşq bilmisəm,
Yaşamağı məşq bilmisəm,
Bir oxuyub beş bilmisəm,
Sınaq üçün üçüm hanı?

Tanrim, uzat ətəyini,
Bir az azalt kötəyini,
Daha bundan betərini,
Götürməyə ölçüm hanı?

Dayan Soltan! Dayan Başqan!
Yol görmürəm gözüm yaş qan,
İçim başqa, çölüm başqa,
Sözdə ölçü-biçim hanı?

Ocaq yerim körük yerim,
Otlanıbdi örük yerim.
Bütün meşə kötük yerim,
Köç edirəm köçüm hanı?
Torpağı çox aldatmışam,
Sünbüll yoxsa biçin hanı?

Həm üzülüm, həm süzülüm,
Titrəyirəm zülüm-zülüm
Arxamcadır, gəlir ölüm,
Bundan başqa seçim hanı?

14 dekabr, 2017
12:00. Mərdəkan.

Bu mənim ömrümdür

Bir yorğun torpağam dincə qoyulmuş,
Daha əkilməyim, biçilməyim yox.
Köhnə qarağacam içi oyulmuş
Bir də körpülənib keçilməyim yox.

Bütün körpüləri keçmişəm daha
Səbr kasamı da içmişəm daha

Quzey ağacıyam
yanım duman, çən -
Bircə yarpağıma gün düşənəcən
Nələr çəkdiyimi özüm bilmisəm,
O gülən yarpağı üzüm bilmisəm.

Hanı o yamacda gün dəyən tərəf?..
Yolda taleyimin yaşıl işığı,
Kolda sarmaşığım dolaşan kələf -

Mən o kələfləri aça bilmədim
Bir namərd əlinən qaća bilmədim.

Hanı bu dünyanın dağ tərəfləri
Qızıldöş qayanın tağ tərəfləri -
Ayağım dəyməmiş bir daş qalmadı,
Heyf, gücdən düşən o ayaqlara!
Çayına ciyindəş, daşına yoldaş
Heyf, ömrümüzəki o ortaqlara,
Özüm ola-ola mənim olmayan,
Heyf yaylaqlara, ulu dağlara.

Havaxan doğrudan havada xandı,
Heyf o xanlara, o sələflərə,
Daha üz çevirməz biz tərəflərə...

Pətək də saxlamır işsiz arını...
Bu külək payızdan gələn havadı.
Quşlar da uçurdu balalarını
Mənim də ürəyim yetim yuvadı

Uçub məndən gedən söz qanadılarım -
Görən harda qalır o övladılarım?
Hansı budaqlarda böyüür görən,
Hansı ürəklərdə döyünür görən?
Görsəm coxlarını tanımaram heç.
Daha o uyğular, şirin duygular,
Sevgidən sorğular mənimki deyil.

Hanı bu dünyanın sevgi tərəfi?
İnsanın insana ərki tərəfi?

Dayan, oturduğum yeri dəyişim -
Hə, bu daş yaxşdı, mamırlı, yumşaq -
Dünyanın işiyələ daha nə işim,
O fincan çayımı getir, balacan!

Daha mən xatirə çözələmirəm,
Köhnə dərdlərimi təzələmirəm.

Bir də izim qalmaz çaylaq daşında
Sel coşar üstündən, daş atar məni.
O köhnə dərdlərim bağırm başında
Sızlaya-sızlaya yaşadər məni.

Əlim ki, o ələ yetişməyəcək,
O sıniq güzgü ki, bitişməyəcək
Olmuşda daha nə təselli gəzim?
Xatirə yazmağa, yuxu yozmağa
Heç qulaq asmağa yoxdu həvəsim.

Hanı cəmiyyətin cəm tərəfləri,
Yaşayış tapmağa cəm tərəfləri?

Günahım gözündə oxunur, tubu,
Yenə o gözlərdə baxışlanıram.
Mən payız durnası, axşam qürubu
Pənbə buludlarda naxışlanıram.

Üçuram gecənin durna səfində
Üzü görünməyen ay tərəfində

Hanı dan üzünün ağ tərəfləri,
Dövrünün qızılı cağ tərəfləri?

Bir az saymazyana, bir az biganə
Hələ ki, canımda can saxlayıram -
Ruhum uçmaq üçün dəli-divanə -

Nə bir əlləşirəm, nə can çekirəm,
Gümüş türbə, nə də qızıl cam üçün
Mən ciğir çekirəm, ağac əkirəm,
Mən çiçək dərirəm o dünyam üçün
Buraxdım ömrümü üstdən aşağı
Tanrıdan gələcək sərəncam üçün -

Hanı bu dünyanın ruh tərəfləri?
Gəmi tərəfləri Nuh tərəfləri?